

EL JAN

JAK ODŁAMANA GAŁĄŻ

(Ciąg dalszy)

Takim był wyrok lekarzy, który ksiądz Szymon przyjął obojętnie, gdyż leżał teraz nieruchomy, w półniemym pogoryźnie i niezdolny odczuć, ani myśleć...

Alce przełożeni seminarjum zatroszczyli się nie na żarty. Co z nim dalej robić? Seminarjum zamykało się na lato, gdyż wakacje już nadeszły, a rozpoczęły się coroczne remonty, malowania i reperacje...

Biedzieli się przełożeni, a tu pora wyjazdu nadchodziła i gmach opróżnić należało. Az jednego dnia ks. inspektor powrócił z miasta zadowolony.

Wtęcie — rzekł — bodaj że się coś znalazło dla Bronicza. Moi krewni, Głuszynscy, zabowali tu nie daleko u siebie na wsi pensjonat i letników przyjmują...

— A drogo tam, pani moja? — spytał ks. rektor. — Trzydzięści rubli miesięcznie za wszystkim. I droga niedłeka.

— No, to nie drogo. Ja, pani moja dam na pierwszy miesiąc. Złócić się na drugi i coś mu tam na wydatki dadcie. I o nich jednie.

— Powinien oddać, gdy dostanie posadę — wtrącił ks. ekonom. I wyciągnął z kieszeni dziesięciurobłąwkę.

— Ma się rozumieć, niech oddaje. — Ale tymczasem, niech jedzie. Właśnie Głuszynska jest w mieście i jutro wraca do domu. Może go zabrać z sobą.

— A to najlepiej. Bo tak samego, pani moja, wysłać możebym i nie można jest. Dziwny stan. I od czego nie rozumiecie, to zaraz mówią: nerwy.

— Nerwy, powiadają... — Ale jakie tam nerwy! Żeby taki, pani moja, rosty chłop miał chorować na nerwy, to doprawdy kończenie świata. Ale doktorowie — wiadomo — jak czego nie rozumieją, i ożaraz mówią: nerwy.

— No, co tam jest, to jest. Niech jedzie do Głuszyny.

— Niech jedzie, — Ale, ale — zaczął ks. rektor, i zamyslił się.

— Czy jednak tam, pani moja, rezygnat, tak... co domaralności? co? Bo żeby nie zepsuć człowieka. Dotychczas to on sobie niczego... owszem... A tam, kto wie, pani moja, czego spotka, co postąpi...

Ks. inspektor obruszył się. A cóż ja mogę rzeczyć? Czy ja wiem, kto tam jest? Na kogo może trafić? Sama Głuszynska nie wie, bo dziś ten, jutro tam ten. Teraz, mówi, ma za trzydzięści osób, pozajmdu ludzie, mówi. Nauczycielki, urzędników paru z rodzinami z Warszawy, studenci, literaci, nawet i doktor jest. A jacy on co do moralności któż ich wie! K. d. n.

JEZUITA ATAKUJE RZĄD POLSKI I PIŁSUDSKIEGO Z AMBONY

Oburzeni parafianie wychodzą z kościoła.

Jak niezłych środków chwytają się już zwolennicy Wydziału do Narodowego w walce przeciw Ludowi, dowodzi niedługo dzieła z ręką w kościele św. Stanisława Kostki w Niagara Falls...

Jęgotem ten, sługa Wydziału, zdyskredytowany przez swych własnych parafian za wyjazd, wbrew woli parafian na sejm Wydziału w Pittsburgh, szedł, iż przez wprowadzenie, nie Jezusy do swego kościoła, w niedzielę Wielkanocną, sążni stem kazaniem teo, przemienił swe owieczki w bankrutki Wydziału i w nieprzyjętość Piłsudskiego i rządu Ludowego Piłs.

Tym ojcem Janusia był Niemiec, ks. Astman, szeroko znany w kolojach polskich w Ameryce i znany ze swego antypolskiego uosobienia. Zamiast w dzień tak uroczysty przemawiać do ludu na te religijne, wygłosił mowę polityczną. Napadł na rząd polski, na ten rząd chłopaki, iż jest rządem socjalistycznym i czerwonym. Napadł na Naczelnicą Piłsudskiego i nawet wypowiedział fałsz, gdy twierdził, iż Piłsudski rządzi żydowską, a więc żydowską radzi Polską. W swem umędzie ksiądz wyraził się nawet, że Polska nie ma prawa do politycznej egzystencji, gdyż zwała na wybór prezydenta kraju nawet i nie letoklika, iż państwo toleruje inną religię, nie ma podstawy, z którego dał zrozumieć, iż nieoleracja religijna jest konieczną do zbudowania silnego państwa.

Nie więc też dzwinię, iż parafianie z wielkim oburzeniem powstali i wyszli z kościoła. — Kilku nawet wyszło z okrzykiem "niech żyje Piłsudski", co się im nie chwalił, gdyż powinni być, iż był w kościele i oni, powinni wchodzić w ślady ojców Jezuitów Astman, który z swą tymi stworzył placówkę polityczną.

Ks. Astman, widząc, iż nie udało mu się zasknąć na rząd polski i Piłsudskiego, zakończył przed kazanie i wyszedł z kościoła, gdzie też zebrałi parafianie przywitali go okrzykiem: "Judaszu! Judaszu!"

Ks. Astman szybko wszedł do plebanji, skąd też w kilka minut później, samochodem wyjechał na stację kolejową.

Smutnie to zdarzenie i nie powinno mieć nigdy miejsca w kościele, a szczególnie w święto Wielkanocy.

Zaraz uchwalono zwołać miting parafian w przyszłą niedzielę, to jest dnia 3 kwietnia, zaraz po sumie. W tym celu wybrano komitet aby się zajął temi sprawami.

Na ten miting postanowiono zaprosić ks. Szczępańskiego i wszystkich parafian, aby się do wiedzeli, co spowodowało ks. probośza do takiej niemiłej przemowy przeciw naszemu zwyczajowi i bohaterowi J. Piłsudskiemu i co było za żydówka, co z nim rządzi w Polsce. Bo my wiemy, że nie dawno pisałby gazety przeciw J. Piłsudskiemu, że nie mawiałby żydów, a dzisiaj znowu krzyczy, że żyd jest rządem w Polsce z Piłsudskim?

Wielebny ks. misjonarz, niechaj się nie wykręca i nie zaburze swojej pracy dla Polski, ponieważ my wiemy z historii, że tylko taka praca zwała Polskę na 120 lat do niewoli.

Parafianje..... Wincynty Kott, A. Tokarski, A. Czornycki, W. Placez, F. Kajfasz, P. Placek, Józef Dąwion, Leon Klimeczko, Jan Rostawaj, Antoni Pykosz, Lud. Guzdek, Seb. Gał.

"Dziennik dla Waszaj".

NAJNOWSZE TAŃCE PARYSKIE

NAZYWAJĄ SIĘ "SHIMMY EXCENTRIQUE" I SHIMMY FOX-TROTT.

Fox-Trott, Two-Step i Tan go panują jeszcze wszechwładnie...

Oczywiście nie każdy może być mistrzem w tej sztuce i są wyjątki, które zadowolone są tylko naśladowaniem. Nie można mieć nie przeciwko temu, gdyż nie było to połączenie wogólnym brakiem estetyki. Przeciwnikom nowoczesnych tańców odpowiada się za to: "Jeżeli tańce te są dobre wykonywane, są również piękne, jak wasze walce i polki z czasu króla Cwieczka. Można to jednak niezawasne słusznie, zwłaszcza jeżeli sąd nasz opieramy na ilustracjach paryskich tańców, w ostatnich numerze naszych "Feminy".

Sądnie wodze nich, "Shimmy excentrique" i "Shimmy Fox-trott", wydają się zaprzeczeniem najgorszych z dzieł królów białe dni "Feminy", były wykonywane przez najwspanialszych mistrzów tańca.

Na pierwszej ilustracji widzi my pana i panią mniej więcej prosto przed siebie, jak przy walcu na lodzie. Gorzej rzecz się przedstawia na trzeciej ilustracji: oto tancerz zół szeroko odciągnął kolanami, a na czwartym i piątym obrazie obie przyjmują to poręczy. Następnie dama, stojąc wagi z rozstawionymi nogami, wykryca lewą nogę podobnie, jak można to obserwować przy grze w golfu. Natomiast pan klęka na lewym kolanie, a prawą nogę ugiął ku przodkowi daleko wstecz.

Słody obraz przedstawia znowu obie stojące w rozroku i trzymające się przytęm za rękę. Zato na następnej ilustracji odciągnął między nimi wyjętym kominię pięć metrów. Tancerka podniosła w górę rękę i rozciągnęła ją, jak gdyby chciała powiedzieć: "Doprawdy — ale mogę" — a tancerz z wyciągniętym wprzód ramieniem pędzi ku niej, ale mu tuha starczy. I oto znowu stają jak do walca, dama w rozroku, a on z nią, prawie, że go nie widać. Dziesiąta ilustracja — to podział walca w sześćdziesiąt sekund, jak to bywa na schyłku baletu.

Wieloletni z wyjątkiem, w tym celu wybrano komitet aby się zajął temi sprawami.

SMUTNE TO ZDARZENIE I NIE POWINNO MIEĆ NIGDY MIEJSCA W KOŚCIELE, A SZCZEGÓLNYM W ŚWIĘTO WIELKANOCY.

ZARAZ UCZWAŁONO ZWOŁAĆ MITING PARAFIAN W PRZYSZŁĄ NIEDZIELĘ, TO JEST DNIA 3 KWIEŚNIA, ZARAZ PO SUMIE. W TYM CELU WYBRANO KOMITET ABY SIĘ ZAJĄŁ TYMI SPRAWAMI.

NA TEN MITING POSTANOWIŁO ZAPROSIĆ KS. SZCZĘPAŃSKIEGO I WSZYŚTYCH PARAFIAN, ABY SIĘ DO WIEDELI, CO SPONDOWAŁO KS. PROBOSZA DO TAKIEJ NIEMIŁEJ PRZEMOWY PRZECIWKU NASZEMU ZWYCZAJOWI I BOHATEROWI J. PIŁSUDSKIEMU I CO BYŁO ZA ŻYDÓWKĄ, CO Z NIM RĄDZI W POLSCE.

WIELEBNY KS. MISJONARZ, NIECHAJ SIĘ NIE WYKRĘCA I NIE ZABURZE SVOJEJ PRACY DLA POLSKI, PONIAWOMY WIEMY Z HISTORII, ŻE TYLKO TAKA PRACA ZWAŁA POLSKĘ NA 120 LAT DO NIEWOLI.

PARAFIANJE..... WINCYNTY KOTT, A. TOKARSKI, A. CZORNICKI, W. PLACEZ, F. KAJFASZ, P. PLACEK, JÓZEF DAWION, LEON KLIMECZKO, JAN ROSTAWAJ, ANTONI PYKOSZ, LUD. GUZDEK, SEB. GAŁ.

"DZIENNIK DLA WASZAJ".

Przyprawdza nogi i rees do porządku i również wybiega. Ktożby według tych ilustracji wystudował i odczytał ten taniec, może być pewnym efektu i ataków śmiechu. Zreszta, jeżeli tu przecieć to rozrywkę, czemuż więc siebie nie ubawić i družym nie zrobić tej przyjemności?

Szła sobie "prawda" raz szosa, biedna, obdarła i bosca. A kto się tylko nawilgnął. Czemu przed biedną ominała. Jęchała "Błaga" w karocie, A za nią wierzehiem, piechota, Nie bacząc, że bryza biała, Bięski, kto żył tylko na świecie... Rozszedł białkiem się sunął. — Też białek, poeta! się spunał. Spojrzył na drogę i błonał; I szepnął: Co to pomoże!

PRAWDA I BŁAGA

Przednie wodze nich, "Shimmy excentrique" i "Shimmy Fox-trott", wydają się zaprzeczeniem najgorszych z dzieł królów białe dni "Feminy", były wykonywane przez najwspanialszych mistrzów tańca.

Na pierwszej ilustracji widzi my pana i panią mniej więcej prosto przed siebie, jak przy walcu na lodzie. Gorzej rzecz się przedstawia na trzeciej ilustracji: oto tancerz zół szeroko odciągnął kolanami, a na czwartym i piątym obrazie obie przyjmują to poręczy. Następnie dama, stojąc wagi z rozstawionymi nogami, wykryca lewą nogę podobnie, jak można to obserwować przy grze w golfu. Natomiast pan klęka na lewym kolanie, a prawą nogę ugiął ku przodkowi daleko wstecz.

Słody obraz przedstawia znowu obie stojące w rozroku i trzymające się przytęm za rękę. Zato na następnej ilustracji odciągnął między nimi wyjętym kominię pięć metrów. Tancerka podniosła w górę rękę i rozciągnęła ją, jak gdyby chciała powiedzieć: "Doprawdy — ale mogę" — a tancerz z wyciągniętym wprzód ramieniem pędzi ku niej, ale mu tuha starczy. I oto znowu stają jak do walca, dama w rozroku, a on z nią, prawie, że go nie widać. Dziesiąta ilustracja — to podział walca w sześćdziesiąt sekund, jak to bywa na schyłku baletu.

Wieloletni z wyjątkiem, w tym celu wybrano komitet aby się zajął temi sprawami.

SMUTNE TO ZDARZENIE I NIE POWINNO MIEĆ NIGDY MIEJSCA W KOŚCIELE, A SZCZEGÓLNYM W ŚWIĘTO WIELKANOCY.

ZARAZ UCZWAŁONO ZWOŁAĆ MITING PARAFIAN W PRZYSZŁĄ NIEDZIELĘ, TO JEST DNIA 3 KWIEŚNIA, ZARAZ PO SUMIE. W TYM CELU WYBRANO KOMITET ABY SIĘ ZAJĄŁ TYMI SPRAWAMI.

NA TEN MITING POSTANOWIŁO ZAPROSIĆ KS. SZCZĘPAŃSKIEGO I WSZYŚTYCH PARAFIAN, ABY SIĘ DO WIEDELI, CO SPONDOWAŁO KS. PROBOSZA DO TAKIEJ NIEMIŁEJ PRZEMOWY PRZECIWKU NASZEMU ZWYCZAJOWI I BOHATEROWI J. PIŁSUDSKIEMU I CO BYŁO ZA ŻYDÓWKĄ, CO Z NIM RĄDZI W POLSCE.

WIELEBNY KS. MISJONARZ, NIECHAJ SIĘ NIE WYKRĘCA I NIE ZABURZE SVOJEJ PRACY DLA POLSKI, PONIAWOMY WIEMY Z HISTORII, ŻE TYLKO TAKA PRACA ZWAŁA POLSKĘ NA 120 LAT DO NIEWOLI.

PARAFIANJE..... WINCYNTY KOTT, A. TOKARSKI, A. CZORNICKI, W. PLACEZ, F. KAJFASZ, P. PLACEK, JÓZEF DAWION, LEON KLIMECZKO, JAN ROSTAWAJ, ANTONI PYKOSZ, LUD. GUZDEK, SEB. GAŁ.

"DZIENNIK DLA WASZAJ".

It's toas LUCKY STRIP CIGARE

CHAS KOSCHES 228-230-232 First Ave. \$1 OTWIERA WASZE KONTO \$

THE NEW YORK EDISON COMPANY. Elektryczny światła sprowadzi klientów do twego sklepu...

SANTAL MIDY. ROSALIE F. JANOEY Polska Kobieta-Atdokow.

Polska Korporacja REALNOŚCI w Nowym Yorku. JEDYNA

Z-FILADELFIJ. AMATORZY SZTUKI DRAMATYCZNEJ. POLOWANIE NA MEZĄ. KŹKA OŚWIATOWEGO „ZACHETA”

CO WOLISZ? JADĄC DO EUROPY, MUSISZ BYĆ PRZYGETOWANY, ZE LEGNIESZ CHOROBYE MORSKIEJ! JEŻELI WOLISZ SIĘ UCHRONIĆ. Kalwaryjskie Wino Lecznictwo

